

דברים שרציתי לומר...

אלה הדברים אשר דיבר משה
 (לסכם תקופה בנאום זה קשה)
 אל כל ישראל בעבר הירדן,
 את חטאי העם ניסה לעדן.

במדבר, בערבה, מול ים סוף:
 במדבר הכעיסוהו כשקיטרו "אוי" ו"אוף",
 בערבה כשחטאו בערבות מואב,
 מול ים סוף כשהימרו את פי האב.

בין פארן ובין תופל ולבן:
 הוכיחן על העיסוק הטפל שבמן.
 וחצרות ודי זהב: לרגל
 המחלוקת של קורח וחטא העגל.

חיוו של משה קרובים לסיום
 ולכן הוא מתפנה לחשבון וסיכום.
 דברי תוכחה לעם ישראל,
 רגע לפני שעתידים להיגאל.

נאום הפרידה הוא ביקורת בונה,
 בעיתוי שלפני סיום העונה.
 משה על העם אינו מוותר,
 לפני מותו הם יקשיבו יותר.

וגם לו תהיה יותר סבלנות,
 אל העם לדבר וליצור אמינות.
 בצוואה של משה כוונה ומשמעות,
 למנוע מהעם לעשות עוד טעות.

ואומר אליכם בעת ההיא לאמור
 לא אוכל לבדי שאת אתכם (כמו חמור).
 ה' אלוקים הרבה אתכם די טוב,
 והנכם היום ככוכבי השמים לרוב.

איכה אשא לבדי טורחכם וריבכם,
 אני רק אחד ולא יכול עליכם.
 הבו אנשים חכמים לשבטיכם,
 נבונים וידועים, ואשימם בראשיכם.

שרי אלפים ושרי מאות,
 שרי חמישים ושרי עשרות.
 ואצווה בעת ההיא את שופטיכם:
 ושפטתם רק צדק בין אחיכם.

לא תכירו פנים במשפט,
 קטון וגדול - לא חשוב מי נשפט.
 והדבר אשר יקשה מכם להחליט,
 תקריבון אלי (בעיה מנהלית).

גם בי התאנף ה' בגללכם,
 לארץ ישראל תיכנסו לבדכם.
 ואני, משה, מפסגת הר נבו
 אראה אותה, אך אליה לא אבוא.

ואת יהושע ציוותי בעת ההיא לאמור,
 עיניך הרואות מעשי האל הגיבור.
 אתכם אקבל בזרועות פתוחות,
 ואתם תנצחו את כל הממלכות.

כי ה' אלוקים נלהם לכם,
 את כל העבודה יעשה עבורכם.
 בעשרת הדיברות אותנו האל חנן,
 בשבוע הבא בפרשת ואתחנן...

אייל לר

